

Goig de la Mare de Déu de Gràcia

Santa Susanna

Ubicació

Comarca: Maresme

Coordenades:

Latitud: 41.63527

Longitud: 2.70757

UTM Est (X): 475644

UTM Nord (Y): 4609323

Classificació

Número de fitxa 08261-159

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Estil / època: Contemporani

Segle XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Obert

Ús actual: Religios

Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Mare de Déu de Gràcia](#)

[Aplec de Gràcia](#)

Autoria de la fitxa Marc Bosch de Doria

Data de registre de la fitxa: dc., 17/03/2010 - 01:00

Descripció

Goig dedicat a la Mare de Déu de Gràcia, benerada a l'ermita del seu nom. L'ermita, situada en un turó a cavall dels termes municipals de Santa Susanna i Pineda de Mar, tot i que pertany al primer, històricament ha tingut molta devoció pels habitants de la segona població. Com és tradicional en aquest tipus de d'obres, es tracta d'una composició poètica de caràcter popular en honor a la Mare de Déu amb la finalitat de donar gràcies pels béns rebuts, o bé com a pregària per demanar la salut física o espiritual de la comunitat. Es canta col·lectivament a l'ofici de l'Aplec de Gràcia.

Història

L'ermita va ser construïda l'any 1715 per iniciativa del col·lectiu de mariners de la zona, tot i que el goig és més recent. Es canta en l'ofici de l'apec de Gràcia, que es va recuperar l'any 2007 després de decennis sense commemorar-se.

Bibliografia

LLORENS, S. (1992). El cançoner de Pineda. Ajuntament de Pineda de Mar (Facsimil de l'edició de 1931)

Goigs en llaor de la Verge Maria de Gràcia

LLETRA

Rvnd. Pare Hilari d'Arenys de Mar, O. M. C.

MUSICA

Mestre Tomàs Buxó

AIGUAFORT

Jordi Devenat

Totes aquestes capelles escampades arreu i, com qui diu, fent un pessebre religiós pels camps de la terra benlida... tenen, quasi bé totes, una mateixa història en dir que són dedicades a unes imatges trobades; i trobades, vol dir que s'haa escaigut en el lloc que les veiem ara per un voler de Déu. Cada una té una llegenda preciosa, com és preciós tot allò que fa al que l'esperit vol i cerca i que és la llibertat i no n'hi ha de més viva, ni l'impuls és més fort que quan l'esperit cerca la fugida del món cap a un més enllà que se l'imposa a la persona, que l'esperit el veu cara a cara i el sent cor a cor. § Totes aquestes capelles varen caure amb les víctimes innocents assassinades durant la guerra del 1936, perquè les flamarades dels odis eren imponents. Varen caure com s'amaguen les estrelles en venir una tempestat, però en tornar a eixir la calma, es varen aixecar com els jones després d'una forta riada. És que l'iconoclasta no sap el que fa. Aquest mata a Jesucrist. Aquest no es mou del món com la pesta que entra quan se li obre una porta. § Serà el que sigui el món pagà. Hi hauria també aquest sector pobre i raquílic i corsecat que pulula sempre. Però hi havia aquest altre que el considerem encara d'un gran sentiment, pel qui sigui, però era un sentiment: un culte fals, però, era un culte. Ara estem veient com la gent apesada s'entrega a la passivitat, a la coerent, al viure pel viure que en diuen *bona sort o mala sort*, sense saber qui la porta i qui la fa. El pessimisme els fa obrir com d'esma i com unes rècules van estirant el carro de les vides plenes de misèries i de pòs. § Aquestes capelletes han anat resuscitant a mesura que la llibertat de la terra, que el Rei en Pere proaunciava, retornava a omplir els esperits nobles; i així aquesta capelleta dedicada a la Verge de Pineda ha estat refeta, reconstruïda i exornada admirablement perquè així ho volgué la Verge Maria, puix Ella, segons ens diu la bona dona Rosa Pimàs, feu moure els feligresos de Pineda, de Santa Susagna i d'altres indrets a que, agraïts pels beneficis rebuts de la seva generosa mà, apentolessin la seva ermiteta. § Com puja la flor de l'esperit. Com dissimula les espines d'aquests ars de la *no pietat*, pil·lor que la *impietat*. § Avui encara la gent *demana falga* com sempre ho han fet, però no la demanen a qui la pot donar. El *deu-nou aigua*, *Magreda*, no fa aclamar els núvols escampats pel cel, i aquest poble que no es troba lliure com aquell del qual el Rei li definia la terra *poblada de llibertat*, condina i es plany amb un renc de desconfiança, que és el més trist, dient: *no plou...* ¡I què voleu que plougi si el mort de sud és com el que faig de la fent! Ex que sent l'eixat a l'ànima. § Aquestes Santes Imatges de noies eixir de la capella la pluja rentava la terra i refrescava els cossos i eixamorava els esperits. Aleshores si que la gent vivia encara que fos sobre les herbes perquè la lluita i les dificultats són necessàries puix que són la base, el motiu del mèrit, del triomf, del crit de la victòria. Aquestes Imatges Santes són la Ma de Déu, que cal veure-la beneint a qui la implora.

Goigs en llaor de la Verge Maria de Gràcia

LA FESTA, LA SANTA EGLÉSIA LA CELEBRA EL DIA 1 DE SETEMBRE
L'APLEC S'HI FA EL DILLUNS DE PASQUA FLORIDA

De devant fins a ponent,
des de nord fins a migdia:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

De cara al mar, a la vida,
al com d'aquest hivernat
us fa colxi tot l'espèit
d'aquesta terra florida.

Canta la mar i el vent
i l'hor festiu del dia:
Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Era també primavera
quan l'àngel Sant Gabriel
daua el missatge del sol
a Vós, oh reina enciera:
—Plena de Gràcia—, amant,
esborda armonia:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Dins vostre al reposava
el Verb de Déu, com un sol,
i reposava al bressol
d'aquell Nadal que brillava
una estelleta lluent,
el cant d'aquell festall:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Vós sou la més benida
entre les dones del món.

V. Ara Maria, gràcia pàren, còrdeu
E. Donieu treu, glòria.

On són, oh Mare, on són
aquella ruera de l'èxida?

Si l'àngel l'or i l'argent
quina corona us faria:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Totem que puja comina
amb el seu cor a la mè
perquè millor ja se hi ha
per Vós, oh Verge divina,
que un cor net, resplendent
que veu tot alegria:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Mira la ruta. Riposa.

Tota per Vós s'ha guarrit.

Colla qui ve penedit,

encorregit com alon,

a Vós acut positiu

perquè l'amor refugia:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Tornà patira la guerra
i els segells, la disort:

Vós deteneu la mort

que n'ha deslida la terra
i ara tota la gent
mira com puja, la via:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Sobre el poblet de Fineda
esteneu dolça, les mans:

els petisets us fan grana:

guardes-los tots a la cinda
de la vostra braga, que sent
el vostre amor la rassa:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

I com Vós ara nostre Mare

i ens ameu tant i tant,

tota els que viuen i ven

us trobem dolça de cara:

tota bonda i clement,

comi segur, tanta gela:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Adiu-diu, Mare dolça,

adieu-ieu ens s'emem:

de Vós ja mai oblidem

que tot el dia se reciga

en Vós. En ben el moment

tot ple de goig, Mare pò:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

Per vostre amor reverent

que ros la Creu tot flor:

Verge de Gràcia, Maria,
us lloï el poble fervent.

ORENUS

Deus, qui huiusmodi generis beatæ Mariæ virginitate fecunda reparatio gratiam contulisti: concede; ut
quem gratiæ Matrem appellamus in terra, eius beati consortio perenniter perfuamur in cælis. Per
Christum Dominum nostrum. Amen.